

Οι περιφερειακές και δημοτικές εκλογές του Μαΐου διεξάγονται σε μια περίοδο έντασης της επίθεσης κυβέρνησης, κεφαλαίου, Ε.Ε., ΔΝΤ και συνέχισης της πολύπλευρης κρίσης του καπιταλισμού. Επίθεση που αγγίζει κάθε πτυχή της ζωής μας, επιδεινώνοντας δραματικά την κοινωνική κατάσταση των εργαζόμενων και των λαϊκών στρωμάτων. Η επίθεση αυτή συνοδεύεται από μια **αντιδραστική ανασυγκρότηση του κράτους** στον τρόπο της οργάνωσης, της δομής

και του ρόλου του. Συνοδεύεται από ένταση της κρατικής καταστολής, της βίας, και του αυταρχισμού. Μαζί της εξελίσσεται η εργοδοτική τρομοκρατία, η οικονομική ιδεολογική και μιντιακή βία και με σταθερά βήματα διαμορφώνεται μια κατάσταση **κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού**. Αυτή η πολιτική τροφοδοτεί και στηρίζει την άνοδο των ρατσιστικών-φασιστικών ιδεών και την εγκληματική δράση των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής. Μεγάλο μέρος αυτής της πολιτικής προωθείται και από το τοπικό κράτος, τις περιφέρειες και τους δήμους με περικοπές, αποδιάρθρωση κοινωνικών δομών, διαθεσιμότητες-απολύσεις, εξάπλωση της ελαστικής εργασίας.

Την ίδια στιγμή, η διεθνής καπιταλιστική κρίση μαστίζει τον πλανήτη. Η αυξανόμενη δυσκολία διαχείρισής της από όλα τα ιμπεριαλιστικά κέντρα δημιουργεί ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις, με επικίνδυνες συνέπειες για τους λαούς. Ταυτόχρονα, η μονιμοποίηση του καθεστώτος «έκτακτης ανάγκης» και ενός μνημονίου διάρκειας, που ξεπερνά κατά πολύ τα σύνορα της χώρας μας, αποδεικνύει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο πως η κρίση, δεν είναι κρίση «των τεμπέληδων δημοσίων υπαλλήλων», «της Ελλάδας που δεν παράγει», ή «του σπάταλου δημοσίου», αλλά **κρίση του ίδιου του καπιταλισμού**.

Οι εργαζόμενοι αυτού του τόπου, δεν αναμένουν όμως καρτερικά τον αργό θάνατο.

Η αυτοδιαχειριζόμενη ΕΡΤ-ΕΡΑ, το ΜΕΤΡΟ, οι αγώνες των διοικητικών στα πανεπιστήμια, των εκπαιδευτικών ενάντια στις απολύσεις στο δημόσιο και η απεργία στον ΕΟΠΥ καθώς και οι αγώνες σε μια σειρά άλλους κλάδους του ιδιωτικού τομέα, που ξεπερνούν την εργοδοτική-κυβερνητική γραφειοκρατία των ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ και τον κατασταλτικό τους ρόλο, αποδεικνύουν πως ο **λαός δε σκύβει το κεφάλι στη νέα τυραννία**. Το ίδιο αποδεικνύουν οι αγώνες στις γειτονιές και στις πόλεις, ενάντια στα χαράτσια, τις διακοπές του ρεύματος, τα διόδια και τους πλειστηριασμούς, αλλά και οι εξεγέρσεις των κατοίκων της Κερατέας και της Ιερισσού. Αγώνες που παρά την υπονόμευσή τους από το προωθούμενο ρεύμα της «εκλογικής αναμονής» και της αναζήτησης «σωτήρων», αποτελούν τη «μαγιά» για την

ταξική αναγέννηση του εργατικού και λαϊκού κινήματος.

Σε αυτό το πολιτικό πλαίσιο οι τοπικές εκλογές αντικειμενικά αποκτούν κεντρική πολιτική σημασία. Παρόλη την προσπάθεια των κυβερνητικών δυνάμεων ΝΔ-ΠΑΣΟΚ να μην εκφραστεί η μαζική λαϊκή καταδίκη της πολιτικής τους, μέσα από την «αποπολιτικοποίηση» των τοπικών εκλογών, αλλά και μέσα από την ανάδειξη δήθεν «ανεξάρτητων» υποψηφίων, που ενσωματώνουν όμως όλο το ιδεολογικό και πολιτικό οπλοστάσιο της αστικής πολιτικής, διαφαίνεται μια **δυνατότητα για ένα αποφασιστικό χτύπημα των κομμάτων της συγκυβέρνησης** που υλοποιούν αυτή την επίθεση που περνά μέσα από τα μνημόνια, αλλά και όλων των κομμάτων που κινούνται στις ίδιες ράγες του ευρωμονόδρομου και της εξυπηρέτησης των συμφερόντων των βιομηχάνων, ντόπιων και ξένων.

Εκτίμησή μας είναι πως στα «καυτά» κοινωνικά προβλήματα, δεν απαντά ούτε ο τυφλός κυβερνητισμός του ΣΥΡΙΖΑ που καταλήγει στην πλήρη υποταγή στα μνημόνια, στην ΕΕ και τελικά στο ίδιο το κεφάλαιο, αλλά ούτε η αποσύνδεση που κάνει το ΚΚΕ μεταξύ των στόχων ανατροπής της αστικής κυριαρχίας και του ζητήματος επιβίωσης της λαϊκής πλειοψηφίας. Πολλά συμπεράσματα εξάλλου μπορούν να βγουν και από τη στάση των εν λόγω πολιτικών φορέων- παρά τις ουσιαστικές τους διαφορές- όσον αφορά το μαζικό κίνημα, που συντέλεσε στην αδρανοποίηση και κάποιες φορές στην ανοιχτή του υπονόμηση.

Καλλικράτης: το διαρκές μνημόνιο του χωριού και της πόλης

Ο «**Καλλικράτης**» αποτέλεσε και αποτελεί τη θεσμική βάση εφαρμογής της πολιτικής των μνημονίων στο επίπεδο του τοπικού και περιφερειακού κράτους. Είναι θεσμικό εργαλείο της επίθεσης στους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα μέσω:

α) της μεταφοράς μεγάλου αριθμού αρμοδιοτήτων, πολλές από αυτές κοινωνικής πολιτικής, από το κεντρικό στο τοπικό κράτος με επιδίωξη την υποβάθμιση, ιδιωτικοποίηση, ανταποδοτικότητα, με παράλληλη τεράστια μείωση της χρηματοδότησης των δήμων και των περιφερειών

β) της εφαρμογής κομβικών στοιχείων της συνολικότερης πολιτικής τοπικά με τη χρήση κατάλληλων «θεσμικών εργαλείων», όπως τα επιχειρησιακά προγράμματα, τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης, τα προγράμματα «κοινωφελούς εργασίας»

γ) **των θεσμών-δομών για την εφαρμογή του μνημονιακού οικονομικού προγράμματος στην πόλη και το χωριό**

δ) της προσαρμογής στις αποφάσεις της ΕΕ μέσω του «Ευρωπαϊκού Χάρτη για την Τοπική Αυτοδιοίκηση», το ΕΣΠΑ, τις αποφάσεις της Λισαβόνας. Παράλληλα ο συγκεντρωτικός ρόλος

του δημάρχου και του περιφερειάρχη, η αντιδημοκρατική λειτουργία των επιτροπών, των δημοτικών και περιφερειακών συμβουλίων, η αντιδημοκρατική συγκρότηση του τοπικού πολιτικού συστήματος και επιπλέον η οικονομική επιτροπεία στους δήμους αναδεικνύουν σε ιδιαίτερα σημαντικό ζήτημα αυτό της δημοκρατίας. Η αλλαγή του εκλογικού νόμου που συζητήθηκε (και έχει αναβληθεί μόνο προσωρινά) και η στέρηση του δικαιώματος του εκλέγειν και εκλέγεσθαι στους μετανάστες, αποτελούν βήμα στην αντιδραστική ανασυγκρότηση του τοπικού κράτους, στα πλαίσια της συνολικότερης τάσης του συστήματος, σε μια κατεύθυνση αντιδημοκρατικής θωράκισής του.

Ο οικονομικός στραγγαλισμός δήμων και περιφερειών, με τη μείωση των χρηματοδοτήσεων που το κεντρικό κράτος επιβάλλει, σε συνδυασμό με μια σειρά προγραμμάτων, δεσμεύσεων (ισοσκελισμένοι προϋπολογισμοί) και οργάνων (παρατηρητήριο οικονομικής αυτοτέλειας), δημιουργούν το έδαφος για να αποκτήσουν οι δήμοι και οι περιφέρειες χαρακτηριστικά και μορφή «υγιούς επιχείρησης». Η ένταξη των δήμων και περιφερειών στο γενικότερο πλαίσιο της «δημοσιονομικής προσαρμογής» και ο έλεγχος από την τρόικα σε συνδυασμό με τον τρόπο κατανομής των κονδυλίων ΕΣΠΑ εντείνουν τον απευθείας έλεγχό τους από την ΕΕ. Στα τρία χρόνια εφαρμογής του Καλλικράτη, μειώθηκαν πάνω από 60% οι Κεντρικοί Αυτοτελείς Πόροι και πρακτικά εκμηδενίστηκε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Η κατάσταση αυτή οδηγεί το τοπικό κράτος σε διακοπή παροχής των πιο κρίσιμων κοινωνικών υπηρεσιών σε ευρύτατα λαϊκά στρώματα με τραγικές συνέπειες, φέρνοντας ακόμα πιο κοντά την ιδιωτικοποίησή τους.

Ο «Καλλικράτης» ενίσχυσε συνολικά, την εμπέδωση ενός μοντέλου τοπικού κράτους το οποίο μπορεί ανά πάσα στιγμή να προσαρμόζεται στον επιτελικό σχεδιασμό του κεντρικού κράτους και κυρίως να κάνει σαφές ότι δεν μπορούν να υπάρξουν αποκλίσεις από μια συνολικότερη στρατηγική που απαιτεί συγκεκριμένους ρόλους για κάθε επίπεδο διοίκησης και εξουσίας. Στο έδαφος που δημιούργησε, οι δήμοι και πολύ περισσότερο οι περιφέρειες δεν έχουν καμία σχέση με δημοκρατία και λαϊκή συμμετοχή. Τα ασφυκτικά πλαίσια που οικοδόμησε, δεν επιτρέπουν ούτε ένα στοιχειώδες ανεξάρτητο φιλολαϊκό σχέδιο.

Η ΕΕ ως «χείρα βοηθείας» στον Καλλικράτη

Ειδικό κρίκο στην πορεία αυτή αποτελεί η κοινοτική χρηματοδότηση (ΕΣΠΑ) μιας σειράς κοινωνικών παροχών με χαρακτηριστικά παραδείγματα, το πρόγραμμα «Βοήθεια στο σπίτι» παλαιότερα και σήμερα η «κάλυψη» θέσεων σε παιδικούς σταθμούς και τα προγράμματα «στήριξης» των ανέργων. Η κατεύθυνση αυτή συνδυάζεται με αλλαγές στο εργασιακό καθεστώς στους δήμους και την περιφέρεια. Με το ΕΣΠΑ δεν έχουμε απλά τις κατευθύνσεις των χρηματοδοτήσεων από την Ε.Ε. να καθορίζουν προς τα πού θα πάνε τα χρήματα -κυρίως

στην επιχειρηματική δραστηριότητα-, αλλά εφόσον ναυαγεί το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (λόγω περικοπών), ελέγχονται κεντρικά από την ΕΕ και τον Ράιχενμπαχ, πού θα διατεθούν οι πόροι και ποια προγράμματα θα χρηματοδοτηθούν. Στο πλαίσιο αυτό οι Δήμοι και οι Περιφέρειες με τα Επιχειρησιακά Προγράμματα του ΕΣΠΑ, ‘καλούνται’ να διευκολύνουν την απελευθέρωση της ενέργειας, την ιδιωτικοποίηση του υδάτινου πλούτου, των δημοσίων εκτάσεων και του φυσικού πλούτου.

Το τοπικό κράτος, αναδεικνύεται σε κύριο πεδίο δοκιμασίας και εφαρμογής των πολιτικών της ΕΕ για μετατροπή της εργασίας από δικαίωμα σε «ανταλλακτικό εμπόρευμα» και ανατροπής των εργασιακών σχέσεων στο δημόσιο. **Στο τελευταίο μνημόνιο αναφέρεται πως η ελληνική κυβέρνηση δεσμεύεται στην «ρύθμιση πληθώρας ελαστικών μορφών εργασίας όπως εκ περιτροπής, ημιαπασχόληση, τηλε-εργασία, εργασία μέσω υπηρεσιών (ιδιωτικών εννοεί) ευρέσεως προσωρινής εργασίας.** Ο δρόμος προς την επιβολή τέτοιων μορφών εργασίας έχει ανοίξει, και μάλιστα προβάλλεται σαν μια φιλανθρωπική διέξοδος. ΜΚΟ και τα «κοινωνική» προγράμματα είναι ο δούρειος ίππος για τα σχέδια κυβέρνησης - ΕΕ- κεφαλαίου. Αξίζει να σημειώσουμε ότι το κυρίως πεδίο εφαρμογής των παραπάνω μορφών εργασίας είναι οι κοινωνικές υπηρεσίες με άμεση αντανάκλαση στην καθημερινότητα των κατοίκων και των εργαζομένων.

Η «ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ» ΠΑΙΡΝΕΙ ΘΕΣΗ ΜΑΧΗΣ!!

Τη στιγμή που το αστικό πολιτικό σύστημα κάνει μια **βουτιά στην εκμετάλλευση και ένα άλμα στο σκοταδισμό**, με ανυπολόγιστες και τραγικές συνέπειες για τη λαϊκή πλειοψηφία, η μόνη ελπίδα για το λαό, είναι η **πάλη για να ανατραπεί αυτή η ολομέτωπη επίθεση κεφαλαίου - κυβερνήσεων - ΕΕ**, που προσπαθεί να φορτώσει την καπιταλιστική κρίση στις πλάτες των εργαζόμενων, **για να ανοίξει ο δρόμος συνολικά για την ανατροπή της αστικής κυριαρχίας.** Η αντικαπιταλιστική αριστερά μέσα και από τη μάχη των περιφερειακών εκλογών, παλεύει για την **ανατροπή της πολιτικής ΕΕ-ΔΝΤ- κεφαλαίου και της δικομματικής κυβέρνησης**, όπως και κάθε κυβερνητικού διαχειριστή της ίδιας κατάστασης. Έχουμε επίγνωση ότι δεν υπάρχει περιθώριο για μια «φιλολαϊκή» κυβερνητική διαχείριση τόσο στο επίπεδο του κεντρικού κράτους, όσο και στους δήμους και τις περιφέρειες, στο πλαίσιο του ευρώ, της ΕΕ και του συστήματος. Παλεύουμε για μία γενικευμένη αντεπίθεση του κινήματος. Για να μην περάσουν και να καταργηθούν τα παλιά και νέα βάρβαρα μέτρα και τα νέα μνημόνια Να καταρρεύσει η προσπάθεια αντιδραστικής στροφής στο πολιτικό σύστημα και το χτύπημα των λαϊκών ελευθεριών και του κινήματος. Για την υπεράσπιση της ζωής των εργαζομένων στην πάλη για την επιβίωση και τη βελτίωση της θέσης τους.

Για να ζήσουμε, αλλά και για να κινήσουμε ξανά εμείς τους κινητήριους μύες του σύμπαντος, και όχι οι τρόικες, οι τραπεζίτες και όλη η σαπίλα του καπιταλισμού, δε χρειαζόμαστε «σωτήρες». Χρειαζόμαστε, ένα ανασυγκροτημένο και ρωμαλέο εργατικό και λαϊκό κίνημα που θα επιβάλει τα δίκια του. Ένα κίνημα που θα συγκροτήσει τα δικά του όργανα και τους δικούς του θεσμούς σε αντιπαράθεση και σε ρήξη με τους θεσμούς του τοπικού και κεντρικού κράτους, με τα εθνικά και τα υπερεθνικά συμφέροντα. Όργανα και λαϊκοί θεσμοί, που θα διακατέχονται, από μια άλλη εργατική δημοκρατία κόντρα και ενάντια στη δημοκρατία της επιβολής της αστικής βούλησης, του ανοιχτού φασισμού της Χρυσής Αυγής και των διάφορων φασιστικών συμμοριών, καθώς και του έρποντος και «θεσμικού» φασισμού της κυβέρνησης, του κράτους και των μηχανισμών τους.

Δεν επιδιώκουμε να δώσουμε μια καλύτερη λύση στην κρίση του καπιταλισμού που θα συμβιβάσει εκ νέου τις ιστορικά ασυμβίβαστες δυνάμεις της εργασίας και του κεφαλαίου. Επιδιώκουμε να γίνει μια τομή στον τρόπο και στην κατεύθυνση των λαϊκών κατακτήσεων προκειμένου να βελτιώσει σήμερα τη θέση του ο κόσμος της δουλειάς, σε αντιπαράθεση με το κεφάλαιο. Γιατί για να ζήσουμε μια καλύτερη ζωή, πρέπει η αστική τάξη να χάσει ιδιοκτησία και εξουσία. Επιδιώκουμε, αυτό το άλμα να σφραγιστεί και να ολοκληρωθεί με τη συνολική συντριβή της αστικής κυριαρχίας για μια νέα κοινωνία της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Η συμμετοχή της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στις περιφερειακές εκλογές και η επιδίωξη για εκλογή υποψηφίων της στα συμβούλια έρχεται να υπηρετήσει αυτή την αναγκαιότητα συγκρότησης του κινήματος. Σαν άλλο ένα μέσο συμβολής στη λαϊκή οργάνωση μέσα από την αποκάλυψη αντιλαϊκών πολιτικών και μέτρων, σαν βήμα παρέμβασης των λαϊκών συλλογικοτήτων οργάνωσης και διεκδίκησης. Σαν μέσο αξιοποίησης, χωρίς αυταπάτες, οποιασδήποτε ευκαιρίας παρουσιάζεται μέσα και από τον θεσμικό δρόμο για να καθυστερείς, να παρεμποδίζεις ή να δυσκολεύεις τον αντίπαλο.

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΤΟΧΩΝ ΠΑΛΗΣ

Για Δουλειά, Τροφή, Στέγη, Υγεία και Παιδεία Εργασία

Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Κατάργηση της ενοικιαζόμενης εργασίας, των «κοινωφελών» προγραμμάτων και των προγραμμάτων μέσω ΕΣΠΑ, και συνολικά των ελαστικών σχέσεων εργασίας. Έξω οι εργολάβοι και οι ΜΚΟ, που είναι οι σύγχρονες δουλεμπορικές εταιρείες, από τη διαχείριση βασικών κοινωνικών υπηρεσιών. Όχι στην ανάθεση κοινωνικών υπηρεσιών σε ΚΟΙΝΣΕΠ. Προσλήψεις μόνιμου

προσωπικού σε όλες τις θέσεις που καλύπτει σήμερα η «κοινωφελής εργασία», που αποτελούν βασικές κοινωνικές υπηρεσίες. Να περάσουν- ενταχθούν όλα τα Νομικά Πρόσωπα στο δήμο και μαζί όλοι οι εργαζόμενοι σε αυτά ώστε να διασφαλιστεί η εργασία τους. Να ανακληθούν οι διαθεσιμότητες – απολύσεις. Νομοθετική απαγόρευση των απολύσεων. Όχι στη φτηνή, ελαστική, ευέλικτη, μερική, προσωρινή, ανασφάλιστη και χωρίς δικαιώματα εργασία. Όχι στην κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων. Επιβολή νέων συλλογικών συμβάσεων εργασίας που να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες και στις νέες τεχνολογικές και επιστημονικές δυνατότητες βάσει των οποίων μπορούμε να εργαζόμαστε όλοι, με λιγότερες ώρες εργασίας και περισσότερες απολαβές. Αυξήσεις στις συντάξεις, στα επιδόματα ανεργίας, για να έχουμε όλοι αξιοπρεπή διαβίωση. Αυξήσεις στα επιδόματα μητρότητας και στα οικογενειακά επιδόματα. Όχι στην απλήρωτη δουλειά, στην επέκταση του ωραρίου λειτουργίας τις Κυριακές και τις αργίες, τις «λευκές νύχτες». Όχι στην παραβίαση του 8ωρου και στην εντατικοποίηση. Προστασία της γυναικείας εργασίας. Διεύρυνση των δικαιωμάτων και προστασία του ρόλου της μητρότητας (εγκυμοσύνη, τοκετό, θηλασμός) Προσλήψεις ανέργων με πλήρη απασχόληση και αμοιβή για τη λειτουργία των κοινωνικών υπηρεσιών, την εκτέλεση των έργων υποδομής και των τεχνικών έργων. Για όλους τους άνεργους επιδόματα ανεργίας για όλο το διάστημα που είναι εκτός εργασίας, δωρεάν πρόσβαση σε υγεία, παιδεία, πρόνοια, συγκοινωνίες, δωρεάν κοινωνικές υπηρεσίες στους δήμους, να μην πληρώνουν δημοτικά τέλη. Τα χρόνια ανεργίας να προσμετρούνται ως συντάξιμα. Μείωση των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση. Να πληρώσουν το κόστος οι τράπεζες και οι εργοδότες που έκλεψαν τα ασφαλιστικά ταμεία.

Αγροτιά - Διατροφή

Οι συνεχόμενες αναδιαρθρώσεις στο χώρο της αγροτικής παραγωγής έχουν ως αποτέλεσμα το ραγδαίο ξεκλήρισμα των φτωχομεσαίων αγροτών, (με την υποχρέωση για τήρηση λογιστικών βιβλίων, με την αύξηση του κόστους παραγωγής, με την αθρόα εισαγωγή αγροτικών προϊόντων στο βωμό της καπιταλιστικής ανταγωνιστικότητας κ.τ.λ.) και ταυτόχρονα τη δημιουργία μεγάλων αγροτοδιατροφικών επιχειρήσεων στα πρότυπα σύγχρονων τσιφλικιών, στα οποία θα «εργάζονται» εργάτες γης με όρους κολίγων του προηγούμενου αιώνα. Ταυτόχρονα ο κυρίαρχος ρόλος της ΚΑΠ και της ΕΕ, προσανατόλισε και κατεύθυνε τις καλλιέργειες καθώς και τον τρόπο παραγωγής, όχι με βάση τις διατροφικές ανάγκες των ανθρώπων που μένουν σε τούτο τον τόπο, αλλά με βάση τη στρατηγική καπιταλιστική διάρθρωση εντός της ΕΕ. Αποτέλεσμα αυτού δεν αποτελεί μόνο το «πέταμα στα σκουπίδια» της δυνατότητας κάλυψης του μεγαλύτερου ποσοστού των διατροφικών αναγκών του πληθυσμού, αλλά και η καταστροφή φυσικών πόρων (έδαφος, νερό κ.τ.λ.) με καλλιέργειες εξαιρετικά απαιτητικές (βλ. βαμβάκι) για τις κλιματολογικές

συνθήκες της χώρας.

Αν αναζητούμε λύση για το πρόβλημα του νερού που τείνει να λάβει εφιαλτικές διαστάσεις στο Θεσσαλικό κάμπο και όχι μόνο, αυτή δεν μπορεί να υπάρξει με την υποταγή στην ΚΑΠ και στην ΕΕ, δεν μπορεί να υπάρξει με την υποταγή στα σχέδια των κατασκευαστικών ομίλων για την εκτροπή του Αχελώου, αλλά με ένα νέο καλλιεργητικό χάρτη, με πρώτο και κύριο κριτήριο, την παραγωγή υγιών, φτηνών και σε επαρκείς ποσότητες προϊόντων για να τραφεί και να ζήσει ο λαός μας. Με μια άλλη παραγωγή βασισμένη στους πρωτοβάθμιους αγροτικούς συνεταιρισμούς με εργατικό έλεγχο και όχι στους «συνεταιρισμούς Α.Ε.» και στους «συνεταιρισμούς κομματικά μαγαζιά». Με ένα ενιαίο δημόσιο φορέα ελέγχου, τυποποίησης και διανομής των αγροτικών και κτηνοτροφικών προϊόντων σε συνεργασία με τους παραγωγικούς συνεταιρισμούς που θα συμβάλλει στην ανασυγκρότηση του παραγωγικού ιστού με κεντρικό σχεδιασμό και με κριτήριο τις λαϊκές ανάγκες. Με εγγυημένες κατώτερες τιμές για τα αγροτικά προϊόντα. Με προστασία της εγχώριας παραγωγής. Με ένα δημόσιο ΟΓΑ, ενάντια στις συντάξεις πείνας των αγροτών. Για άμεση απόσυρση του νέου φορομπηχτικού νόμου, κατάργηση των χαρατσιών, ουσιαστική μείωση του κόστους παραγωγής, έργα υποδομής, δωρεάν επιστημονική επιμόρφωση, πλήρη δημόσια ασφάλιση της παραγωγής, απαλλοτρίωση της μεγάλης αγροτικής ιδιοκτησίας, άμεση αποζημίωση των καταστροφών και ισοτιμία δικαιωμάτων όλων των εργαζόμενων της υπαίθρου ανεξάρτητα από χρώμα, έθνος και θρησκεία. Μάχη για τη διατήρηση των «ντόπιων» ποικιλιών κόντρα στην επιδίωξη ελέγχου των σπόρων από μια χούφτα πολυεθνικές, που προσπαθεί να προωθήσει η ΕΕ. Τελικά μόνο με μία παραγωγή που θα υποτάσσεται στην εξυπηρέτηση των λαϊκών αναγκών και όχι στη λογική της καπιταλιστικής κερδοφορίας, η καλλιέργεια της γης μπορεί να γίνεται και σε ισορροπία με το φυσικό περιβάλλον.

Στέγη - Ενίσχυση και προστασία των λαϊκών αναγκών

Η **στέγαση είναι δικαίωμα όλων**. Μέριμνα για τη στέγαση όλων των αστεγών. Απαλλοτρίωση κενών και αχρησιμοποίητων κατοικιών και κλειστών ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων με στόχο την άμεση στέγαση των άστεγων. Αξιοποίηση της εκκλησιαστικής περιουσίας και των κληροδοτημάτων. Ξενώνες- εστίες για όλους τους φοιτητές, τους αστεγούς, πρόσφυγες και μετανάστες. Όχι στην πολλαπλή φορολόγηση της κατοικίας με τη μονιμοποίηση και επέκταση του χαρατσιού με τον ΕΝΦΙΑ και με τα δημοτικά τέλη, δημοτικούς φόρους και Τέλος Ακίνητης Περιουσίας μέσα από το λογαριασμό της ΔΕΗ. Καμιά κατάσχεση κατοικίας όσων έχουν πάρει δάνειο και έχουν χάσει τη δουλειά τους, είναι απλήρωτοι ή τους έχουν μειώσει μισθό και σύνταξη. Κανένας πλειστηριασμός σπιτιού, γης, μαγαζιού, για χρέη σε δημόσιο, τράπεζες, ΔΕΚΟ και ιδιώτες τοκογλύφους. Κανένα λαϊκό

σπίτι στα χέρια κράτους, τραπεζών. Διαγραφή χρεών προς κράτος και τράπεζες των μακροχρόνια ανέργων, χαμηλοσυνταξιούχων και φτωχοποιημένων στρωμάτων. Επιδότηση του ενοικίου για όλους τους άνεργους και φτωχούς που δεν έχουν ιδιόκτητη κατοικία.

Ενέργεια - νερό - μεταφορές - θέρμανση - επικοινωνίες δεν είναι εμπορεύματα, είναι κοινωνικά αγαθά που πρέπει να είναι δωρεάν για όλο το λαό.

Κανένα σπίτι χωρίς ρεύμα, νερό, τηλέφωνο. Όχι φόρους στο πετρέλαιο θέρμανσης και στο φυσικό αέριο. Μειώσεις τιμολογίων της ΔΕΗ, του νερού, του ΟΤΕ. Όχι στην ιδιωτικοποίηση – εμπορευματοποίηση – ξεπούλημα ΔΕΗ και Δημοτικών επιχειρήσεων ύδρευσης. Δημόσιες επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και λειτουργία τους με βάση τις λαϊκές ανάγκες.

Όχι στη φορολογική αφαίμαξη της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων με τους έμμεσους και άμεσους φόρους. Κατάργηση του ΦΠΑ στα τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης (φάρμακα κ.α.) και στα κοινωνικά αγαθά (ενέργεια, νερό). Να αλλάξει ο αντιλαϊκός χαρακτήρας της άμεσης φορολογίας και οι χαμηλοί συντελεστές για τα μεγάλα εισοδήματα φυσικών προσώπων και επιχειρήσεων. Καμιά άμεση φορολόγηση κάτω από το όριο αξιοπρεπούς διαβίωσης.

Να φορολογηθούν γενναία, τα κέρδη και η μεγάλη ακίνητη και κινητή περιουσία και τα είδη πολυτελείας. Όχι στις φοροαπαλλαγές και τις επιδοτήσεις του κεφαλαίου με οποιαδήποτε μορφή (χορηγίες, δωρεές, αλλαγή έδρας, κ.α.). Να υπάρξει άμεση έκτακτη φορολογία του μεγάλου κεφαλαίου πάνω από 50%.

Κατάργηση κάθε τοπικής φορολογίας για τη λαϊκή κατοικία. Όχι στις αυξήσεις των δημοτικών τελών και φόρων. Αύξηση δημοτικών φόρων και τελών σε μεγάλες επιχειρήσεις και τράπεζες. Οι δήμοι και οι περιφέρειες να σταματήσουν να παίρνουν δάνεια, να διοχετεύουν το χρήμα στα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα και να μετακυλύουν τα χρέη στους κατοίκους.

Υγεία - Πρόνοια

Η πολιτική της κυβέρνησης για την υγεία και πρόνοια είναι μία αθλιότητα, ένα διπλό ψεύδος: Ισχυρίζονται ότι «λεφτά δεν υπάρχουν» για την περίθαλψη του λαού. Φυσικά είναι οι ίδιοι υπεύθυνοι για την τεράστια απώλεια χρημάτων του ΙΚΑ και των άλλων ασφαλιστικών ταμείων (με το χρηματιστήριο παλιότερα και με τις περικοπές του PSI, εξαφάνισαν τα αποθεματικά των ταμείων προς όφελος των τραπεζών). Πρέπει να προστεθεί, στις απώλειες χρήματος που πλήρωσαν οι εργαζόμενοι και η τεράστια διαφυγή ποσών προς τους προμηθευτές και εργολάβους του δημοσίου μέσω ενός απόλυτα διαβλητού τρόπου προμηθειών και αναθέσεων έργων όπου πάντα καταλήγει το δημόσιο να πληρώνει

σκανδαλωδώς ακριβά τα υλικά και τις κατασκευές.

Η αιμορραγία των νοσοκομείων και του ΕΣΥ συνεχίζεται και σήμερα με δαπανηρά, περιττά και ύποπτα έργα που ποτέ δεν λειτουργούν, μελέτες που ποτέ δεν παραδίδονται κλπ. Τυπικό παράδειγμα είναι το σκάνδαλο της μηχανοργάνωσης των νοσοκομείων της Θεσσαλίας που έχει κοστίσει εκατομμύρια ευρώ για να συνεχίσει να ζητάει και άλλα... αλλά δεν λειτουργεί. Δεν είναι θέμα διαχείρισης απλά, δεν είναι πρόβλημα ανικανότητας μόνο...

Είναι μια κοινωνική επιλογή, μια ταξική προτίμηση: Προτιμούν να τσεπώνει το χρήμα μια ολιγαρχία και να μη χρησιμοποιείται για τις ανάγκες των εργαζομένων, των ανέργων, των συνταξιούχων, των αναπήρων, των ασθενών, του λαού.

Η κυβέρνηση γνωρίζει πολύ καλά τι κάνει με την ιδιωτικοποίηση υπηρεσιών των νοσοκομείων. Ένας εργαζόμενος σε εργολάβο στην φύλαξη των νοσοκομείων κοστίζει σε δημόσιο χρήμα όσο δύο πτυχιούχοι μόνιμοι υπάλληλοι, μία καθαρίστρια τα διπλά από ότι αν είχε προσληφθεί σε μόνιμη θέση. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι σε εργολάβο πληρώνονται ψίχουλα, οι εργολάβοι τσεπώνουν τη διαφορά. Αυτή είναι η ανάπτυξη που ευαγγελίζεται η κυβέρνηση. Απόληξη αυτής της κατάστασης, είναι η εξαθλίωση του λαού, η καταστροφή της υγείας, ο θάνατος είναι στοιχεία απαραίτητα για την αστική κυριαρχία.

Για ένα λαϊκό σύστημα υγείας και πρόνοιας, διεκδικούμε – αγωνιζόμαστε – οφείλουμε να κατακτήσουμε:

- 1. Εθνικό Σύστημα Υγείας, υψηλής ποιότητας, ανοιχτό και δωρεάν για όλο τον πληθυσμό, ασχέτως ασφαλιστικής κατάστασης,** σε όλες της βαθμίδες νοσοκομειακής και εξω-νοσοκομειακής περίθαλψης..
- 2. Δημόσιες Υπηρεσίες Υγείας υπό τον έλεγχο και την διεύθυνση των ίδιων των εργαζομένων.**
- 3. Κοινωνικό έλεγχο στα νοσοκομεία** και όλες τις υπηρεσίες υγείας. Ο έλεγχος αυτός μπορεί να υπάρξει μόνο μετά την κατάργηση του «Καλλικράτη» και όλων των συγκεντρωτικών μορφών τοπικής διοίκησης και την εγκαθίδρυση **λαϊκών, δημοκρατικών θεσμών πραγματικής αυτοδιοίκησης.**
- 4. Αποκλειστικά δημόσια χρηματοδότηση της περίθαλψης από τον κρατικό προϋπολογισμό,** κατάργηση των εργατικών εισφορών για περίθαλψη, αύξηση της φορολογίας των κερδών των επιχειρήσεων. Γίνεται φανερό ότι μέσα στα πλαίσια της ευρωζώνης δεν είναι δυνατόν να επιτραπεί η δημόσια χρηματοδότηση του συστήματος υγείας, άλλο τόσο δεν επιτρέπεται ο ελεύθερος σχεδιασμός του συστήματος από την υποταγή στις επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης που επιβάλλει την κυριαρχία της αγοράς σε κάθε σφαίρα της οικονομίας.

5. Τομεοποιημένο και ολοκληρωμένο σύστημα περίθαλψης με ισοτιμία για όλες τις περιοχές της χώρας. Απαιτείται ο κεντρικός σχεδιασμός του ΕΣΥ να εξαλείφει τις ανισότητες πρόσβασης μεταξύ των περιφερειών της χώρας. Κάθε περιφέρεια πρέπει να έχει σχετική υγειονομική αυτάρκεια τόσο σε νοσοκομειακές μονάδες, σε ιατρεία, σε μονάδες εντατικής ή υψηλής διαγνωστικής και θεραπευτικής τεχνολογίας όσο και σε πρόληψη και αποκατάσταση όλων των βαθμίδων.

6. Απόλυτο διαχωρισμό δημόσιων και ιδιωτικών μονάδων υγείας. Ούτε 1 ευρώ, ούτε μια δραχμή δημόσιου χρήματος στον ιδιωτικό τομέα. Όλοι οι υγειονομικοί πρέπει να έχουν ελεύθερα την δυνατότητα να ενταχθούν στο ΕΣΥ αν το επιθυμούν. Σήμερα υπάρχουν ιδιωτικές μονάδες υγείας που, λόγω της αποχής του κράτους από τις νέες επενδύσεις στην υγεία, έχουν καταστεί αναγκαίες για την περίθαλψη του πληθυσμού. **Διεκδικούμε την επίταξη αυτών των μονάδων από το δημόσιο.**

7. Δημόσια βιομηχανία φαρμάκων και υγειονομικών υλικών για την κάλυψη των πραγματικών αναγκών του λαού. Απόρριψη της «εμπορικής κατοχύρωσης και πατέντας» όποτε αυτό είναι αναγκαίο για τις υγειονομικές ανάγκες του κόσμου.

8. Απελευθέρωση της ιατρικής έρευνας και εκπαίδευσης από τα δεσμά των σκοπιμοτήτων της φαρμακοβιομηχανίας και του ιδιωτικού τομέα γενικότερα. Κάθε νοσοκομείο, κάθε δημόσια μονάδα περίθαλψης μπορεί και πρέπει να γίνει κύτταρο παραγωγής ιατρικής γνώσης προς όφελος του λαού. Αυτό απαιτεί **υγειονομικούς απερίσπαστους στη δουλειά τους, ισότιμους** μεταξύ τους, ριζική βελτίωση των όρων εργασίας και μαζικούς διορισμούς προσωπικού τώρα !

9. Για τον Τομέα της Κοινωνικής Πρόνοιας δεν ζητάμε ένα φιλόανθρωπο στρατό σωτήριας, δεν ζητάμε την ελεημοσύνη για την συντήρηση των αποκλεισμένων κομματιών του πληθυσμού σε διαρκή ένδεια και αποκλεισμό. Διεκδικούμε ένα ενιαίο σύστημα για την εξασφάλιση αξιοπρεπών υλικών όρων διαβίωσης για όλο τον πληθυσμό.

Παιδεία

Η παιδεία δεν αποτελεί εμπόρευμα ή προνόμιο αλλά δικαίωμα όλων. Δημόσια, δωρεάν, αναβαθμισμένη παιδεία για όλους, χωρίς ταξικούς, θρησκευτικούς, φυλετικούς αποκλεισμούς.

Αύξηση και των δαπανών για την παιδεία, όχι πολυμελή τμήματα στα σχολεία Γυμνάσια και Λύκεια με 20 μαθητές ανά τμήμα. Όχι στο κλείσιμο και στις συγχωνεύσεις σχολείων. Να μην κλείσουν τομείς στα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ. Όχι στο νέο νόμο που μετατρέπει τα σχολεία σε εξεταστήρια που απορρίπτουν τους μαθητές που προέρχονται από τα φτωχά λαϊκά στρώματα και τους πετούν έξω από τη γενική παιδεία. Όχι στην εκπαιδευτική διαδικασία, ιδιαίτερα της ιστορίας και των ανθρωπιστικών επιστημών, μέσα από βιβλία και

κατευθύνσεις που κινούνται στα πλαίσια διαστρέβλωσης και ιστορικής λοβοτομής, ξεκόβει την οικονομία από την πολιτική και τη δράση των ανθρώπων, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα της κυρίαρχης τάξης και έχει σαν αποτέλεσμα την προώθηση της υποταγής απέναντί της. Ελεύθερη πρόσβαση σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Έλεγχος και συμμετοχή της κοινότητας των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων τόσο στο περιεχόμενο όσο και στη μορφή της παρεχόμενης γνώσης. Όχι στον κατακερματισμό και στη μοντελοποίηση της παρεχόμενης γνώσης. Όχι στην υποβάθμιση-αποδόμηση και την παράδοση της στους επιχειρηματίες της εκπαίδευσης και στα οικονομικά συμφέροντα. Επαναπρόσληψη όλων των απολυμένων σχολικών φυλάκων. Βρεφικοί και παιδικοί σταθμοί σε κάθε γειτονιά που να καλύπτουν όλα τα παιδιά. Δωρεάν (χωρίς τροφεία) για όλες τις οικογένειες. Κατάλληλες υποδομές και επαρκές προσωπικό, ώστε να τηρείται η αναλογία παιδαγωγών-παιδιών.

Υδάτινοι πόροι

Η Θεσσαλία βρίσκεται στην πρώτη σειρά των αρνητικών επιπτώσεων της έλλειψης ή της μόλυνσης των υδάτινων πόρων, με συνέπειες την εφιαλτική και την ερημοποίηση που χτυπά δυνατά την πόρτα της.

Η διαχείριση των ποσοτήτων του νερού, μπορούν να δημιουργήσουν ένα επαρκές απόθεμα, αρκεί να αναπτυχθεί ένα περιβαλλοντικό, πολιτικό αντικαπιταλιστικό κίνημα που να ανατρέπει τους παράγοντες που γεννούν το πρόβλημα και είναι τα μονοπώλια και ιδιαίτερα το μεγάλο αγροτοδιατροφικό κεφάλαιο, η ανεξέλεγκτη λεηλασία των φυσικών πόρων και η «κατακτητική» λογική όσον αφορά το περιβάλλον που αναδεικνύει η ΚΑΠ. Ιδιαίτερη σημασία για την χώρα μας και την περιοχή μας, αποκτά με το «Μνημόνιο», η πλήρης δυνατότητα διείσδυσης του ιδιωτικού κεφαλαίου στη διαχείριση του νερού. Έτσι η Θεσσαλία αποκτά ιδιαίτερη σημασία για τους πειραματισμούς και μπορεί να αποτελέσει το πεδίο των συγκρούσεων για πια πολιτική θα εφαρμοστεί. Η βάση των προτάσεών μας συμπυκνώνεται στις παρακάτω κατευθύνσεις:

- Καμιά συμμετοχή στη διαχείριση των φυσικών αγαθών του ιδιωτικού κεφαλαίου, με οποιαδήποτε μορφή.
- Να επαναφέρουμε τις φυσικές λίμνες όπου υπήρχαν (Κάρλας, Νεζερού, κλπ.) **περισσότερο για εμπλουτισμό του υδροφόρου ορίζοντα, παρά για χρήση.**
- Να δημιουργήσουμε καινούργιες λίμνες – ταμιευτήρες.
- Σταμάτημα στην ανεξέλεγκτη χρήση και διαχείριση των αρτεσιανών.
- Φράγματα μικρά σε λεκάνες απορροής έτσι ώστε να γίνεται αξιοποίηση περισσότερο σε τοπικό επίπεδο, διατηρώντας τα μεγάλα αποθέματα για πολύ δύσκολες περιόδους
- Προσανατολισμός σε καλλιέργειες και ποικιλίες που δεν είναι υδροβόρες και

κατανεμημένες, ανάλογα κατά περιοχές επάρκειας

- Δασικός εμπλουτισμός των βουνών, ειδικά της Κεντρικής Θεσσαλίας, ώστε να συμβάλλει στην δημιουργία μικροκλίματος, αλλά και συνθηκών συγκράτησης των όμβριων υδάτων

- Μεγάλωμα των ζωνών πρασίνου αστικών, παραλίμνιων, παραποτάμιων περιοχών αξιοποιώντας τις ήδη υπάρχουσες.

- Το σταμάτημα λειτουργίας κάθε ρυπογόνου δραστηριότητας, πολύ περισσότερο κάθε νέας (λιγνίτης Ποταμιάς Ελασσόνας) που ρυπαίνει τα υπόγεια ή επιφανειακά νερά και τα καθιστά ακατάλληλα

- Ο έλεγχος και η χρήση φυτοφαρμάκων, ζιζανιοκτόνων κ.α. αγροτικών υλικών που χρησιμοποιούνται στις καλλιέργειες να γίνονται μέσα από ελεγχόμενα συνεταιριστικά κέντρα. Επιλογή ποικιλιών που να ανταποκρίνονται στις κλιματολογικές συνθήκες της χώρας μας με κριτήριο την κάλυψη των βασικών λαϊκών αναγκών.

- Αφού γίνουν όλα αυτά να προχωρήσει ο καθαρισμός του υδροφόρου ορίζοντα και των υπόγειων λεκανών που έχουν μολυνθεί.

Αξιοποιώντας όλα αυτά παράλληλα διαπιστώνουμε πως αποτελεί μονόδρομο η λύση αυτή και **όχι οι «εύκολες λύσεις» τύπου εκτροπής του Αχελώου, που καλλιεργεί ψεύτικες προσδοκίες για λύση του προβλήματος αλλά και πεδίο πλιάτσικου υφαρπαγής ψήφων των κομμάτων εξουσίας στον θεσσαλικό κάμπο.** Κανένα αρδευτικό πρόβλημα δεν λύνεται με ημίμετρα, πολύ περισσότερο για την ύδρευση, με τον πιο επικίνδυνο διαχειριστή των υδάτινων πόρων το ιδιωτικό κεφάλαιο.

Για τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις λαϊκές ελευθερίες ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό.

Παλεύουμε για τη δημοκρατία του εργαζόμενου λαού και την κυριαρχία του στον τόπο που ζει και την απελευθέρωση από τα δεσμά του απολυταρχισμού του κεφαλαίου. Ενάντια στο φασισμό και τον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό, για τις ελευθερίες και τα δημοκρατικά δικαιώματα της εποχής μας.

Για ελευθερία συνδικαλιστικής και πολιτικής δράσης, δημοκρατία στους χώρους εργασίας. Όχι στην ποινική απαγόρευση απεργιών και τις πολιτικές επιστρατεύσεις. Δημοκρατία στους δρόμους, ελευθερία στη διαδήλωση και σε κάθε μορφή πάλης του μαζικού κινήματος, άσυλο στα σχολεία και στα πανεπιστήμια. Υπερασπιζόμαστε τους ελεύθερους κοινωνικούς χώρους. Ενάντια στην αστυνομική και κρατική καταστολή. Διάλυση των κατασταλτικών μηχανισμών ΜΑΤ-ΔΕΛΤΑ-ΔΙΑΣ.

Συλλογική και δημοκρατικά οργανωμένη λαϊκή αυτοάμυνα απέναντι στους κατασταλτικούς μηχανισμούς και τη φασιστική τρομοκρατία για να νικήσουν οι μαζικοί αγώνες, για να

επιβληθούν οι δίκαιες διεκδικήσεις τους, για να επιβιώσουν οι εργαζόμενοι και να ζήσουν αξιοπρεπώς.

Πλήρη εργασιακά, πολιτικά και δημοκρατικά δικαιώματα, ανεξάρτητα από φυλή, θρησκεία, χρώμα, φύλο και σεξουαλική προτίμηση. Δικαίωμα συμμετοχής στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές για τους μόνιμα εγκατεστημένους μετανάστες. Δικαίωμα ιθαγένειας για τα παιδιά των μεταναστών. Κατάργηση των στρατοπέδων συγκέντρωσης, κάθε φράχτη στα σύνορα, εκδίωξη της FRONTEX.

Νομιμοποίηση των μεταναστών. Πολιτικό άσυλο στους πρόσφυγες – θύματα του ιμπεριαλισμού, των πολέμων, των δικτατοριών και των καταστροφών. Όχι περιορισμούς σε χορήγηση επαγγελματικών αδειών και στην επιπλέον χρηματική εγγύηση για τους μετανάστες και μειονότητες. Καταβολή όλων των επιδομάτων, οικογενειακών και προνοιακών στους μετανάστες χωρίς αποκλεισμούς.

Σεβασμός στις διαφορετικές θρησκευτικές και πολιτισμικές παραδόσεις. Κέντρα υποδοχής, περίθαλψης και ένταξης των μεταναστών και των προσφύγων και άμεση ματαίωση των ρατσιστικών επιχειρήσεων σκούπα του Ξένιου Δία. Προσλήψεις διερμηνέων στους Δήμους και τις περιφέρειες.

Αποκάλυψη του ρόλου όλων των φασιστικών ομάδων και της Χ.Α. ως συστημική δύναμη, της εγκληματικής δράσης τους, των διαπλοκών τους με το κεφάλαιο, της στήριξης τους από το πολιτικό σύστημα και της ύπαρξης θυλάκων τους στους κατασταλτικούς μηχανισμούς.

Απόκρουση της ρατσιστικής, ξενοφοβικής, εθνικιστικής προπαγάνδας τους. Απομόνωση της παρουσίας τους. Με μαζικούς αγώνες αντιπαρατασσόμαστε στη φασιστική απειλή και με λαϊκή δράση προστατεύουμε και περιφρουρούμε όσους απειλούνται από τις φασιστικές επιθέσεις.

Απαιτούμε να αποκαλυφτούν και να τιμωρηθούν όσοι διέπραξαν ρατσιστικές και φασιστικές επιθέσεις. Να σταματήσει η κάλυψη, η παροχή ασυλίας και η μιντιακή προβολή των εγκληματικών συμμοριών. Να σταματήσει η κυβερνητική προπαγάνδα του ρατσισμού, του εθνικισμού, της ξενοφοβίας και της αντιμεταναστευτικής υστερίας που στρώνει το χαλί για την άνοδο της επιρροής και δράσης της Χρυσής Αυγής και των άλλων ναζιστικών συμμοριών.

Προστασία του Περιβάλλοντος του φυσικού και δομημένου χώρου και των δημόσιων - υποδομών.

Αύξηση των δαπανών για υποδομές και νέους ελεύθερους δημόσιους χώρους. Δημιουργία χώρων πρασίνου στις πόλεις. Καμία πώληση σε εταιρείες και εκμετάλλευση δημόσιου χώρου από το κεφάλαιο. Να διαλυθεί το ΤΑΙΠΕΔ. Όχι στους νόμους του fast track. Μέτρα για την προστασία της δημόσιας – δημοτικής περιουσίας από τα ιδιωτικά συμφέροντα, τους

διεκδικητές της ιδιοκτησίας της, τους καταπατητές, τους εργολάβους. Όχι στα ΣΔΙΤ – όχι στα προγράμματα της ΕΕ (JESSICA) μέσω των οποίων προωθούνται έργα, όχι για τις κοινωνικές ανάγκες αλλά για να ενισχυθεί το κατασκευαστικό και τραπεζικό κεφάλαιο. Όχι στην ιδιωτικοποίηση των δρόμων. Κατάργηση των διοδίων. Μέτρα για την προστασία των δασών και των παραλιών. Διαφύλαξη τους από κάθε είδους οικοδομικές δραστηριότητες (από κράτος, ιδιώτες, δήμους, εκκλησία). Φροντίδα για την διατήρηση όσων δασών, αλσών, χώρων πρασίνου έχουν απομείνει στον αστικό και περιαστικό ιστό των πόλεων. Αυστηρό πλαίσιο λειτουργίας και τακτικοί έλεγχοι για τους ρύπους και τα απόβλητα των εργοστασίων και τη διαχείρισή τους. Μέτρα ενάντια στα φαινόμενα του νέφους, της αιθαλομίχλης, της ρύπανσης των θαλασσών, των πηγών, των ποταμών που να αναδεικνύουν ως υπεύθυνο το αδηφάγο κεφάλαιο .

Να αποτραπούν χωροταξικές ρυθμίσεις που θέλουν πόλεις-τέρατα για τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Να σταματήσουν τα έργα βιτρίνας που εξυπηρετούν σχέσεις με το ιδιωτικό κεφάλαιο. Σε όλα τα δημόσια έργα να υπάρχει εργατικός και λαϊκός έλεγχος. Απαιτούμε η πόλη που ζούμε να είναι καθαρή. Όχι στην καύση των απορριμμάτων. Είμαστε αντίθετοι στην εισβολή ιδιωτικών επιχειρηματικών συμφερόντων στον τομέα της καθαριότητας. Χρειάζεται ένας συνολικά διαφορετικός επανασχεδιασμός και αντίληψη για τη συλλογή, τη διαχείριση και τη διάθεση – απόθεση των απορριμμάτων, που θα ξεκινάει από το να μην παράγεται και απορρίπτεται τόσο πλαστικό, την κατανάλωση, τη συσκευασία. Μείωση, πρόληψη απορριμμάτων. Διαλογή στην πηγή, ανακύκλωση, κομποστοποίηση, επαναχρησιμοποίηση. Να λειτουργήσουν σωστά, να επεκταθούν να βελτιωθούν και να καταρτιστούν αποκλειστικά από δημόσιους φορείς, τα προγράμματα ανακύκλωσης, ώστε να γίνουν εύχρηστα για τους κατοίκους και αποτελεσματικά με κριτήριο την προστασία του περιβάλλοντος. Μεταφορά του κόστους ανακύκλωσης στις εταιρίες που χρησιμοποιούν τις διάφορων ειδών συσκευασίες και όχι στο λαό που είναι ο αποδέκτης των προϊόντων. Οι χώροι απόρριψης απόβλητων και απορριμμάτων να οριοθετούνται και να λειτουργούν με όρους και κανόνες προστασίας της ζωής των κατοίκων και προστασίας του περιβάλλοντος. Ανθρώπινες και ενιαίες συνθήκες εργασίας εργαζομένων σε αποκομιδή και διαχείριση σκουπιδιών.

Πολιτισμός - Αθλητισμός

Πολιτισμός και αθλητισμός είναι κοινωνικά δικαιώματα. Πρέπει να παρέχονται δωρεάν. Ενίσχυση του δημιουργικού και ερασιτεχνικού χαρακτήρα τους. Δημιουργία χώρων πολιτισμού σε κάθε περιοχή για υποδοχή εκθέσεων, συναυλιών, εκδηλώσεων, φιλοξενίας δραστηριοτήτων των μαζικών φορέων της περιοχής. Εξασφάλιση χώρων για στέκια της νεολαίας. Παροχή υποδομών σε ερασιτεχνικά πολιτιστικά συγκροτήματα. Υποστήριξη και

υποδοχή των διαφορετικών πολιτισμών. Ελεύθερη είσοδο στις αθλητικές εγκαταστάσεις. Δημιουργία αθλητικών εγκαταστάσεων όπου δεν υπάρχουν. Λειτουργία προγραμμάτων και ομάδων για αθλήματα στους δήμους με δωρεάν συμμετοχή-κατάργηση της εισφοράς όπου υπάρχει. Να δίνονται τα κλειστά και υπαίθρια γήπεδα (ΕΑΚ) για την άθληση όλων των πολιτών. Όχι στα ειδικά καθεστώτα προνομιακής παραχώρησης των ΕΑΚ στις ΠΑΕ, που τα μετατρέπουν σε ιδιόκτητα «μαγαζιά» τους. Εξασφάλιση όλων των αναγκαίων υποδομών για την ασφαλή άσκηση του ερασιτεχνικού-σχολικού αθλητισμού (θέρμανση στα γήπεδα-εξοπλισμός-ξεστό νερό-ιατρική κάλυψη κ.τ.λ.). Συντήρηση των χώρων μαζικού αθλητισμού και πρόσληψη μόνιμου γυμναστικού προσωπικού. Πρόσληψη μόνιμου ιατρικού προσωπικού για κάθε γήπεδο-αθλητική εγκατάσταση και κάθε αγώνα.

Για μια άλλη λαϊκή οργάνωση με τους δικούς της θεσμούς και όργανα

Προβάλλουμε ένα διαφορετικό μοντέλο οργάνωσης της κοινωνίας με πραγματική αυτοδιεύθυνση στους χώρους που εργαζόμαστε και ζούμε. Με μαζικές λαϊκές συνελεύσεις σε κάθε γειτονιά με αποφασιστικό ρόλο, αρμοδιότητες και δικαίωμα βέτο στις αποφάσεις που αφορούν τη συνοικία. Συνελεύσεις, που λειτουργούν με διαδικασίες άμεσης δημοκρατίας και με αντιπροσώπευση για το συντονισμό μεταξύ τους και για την εκλογή των συμβουλίων ευρύτερων περιοχών. Με συμβούλια που θα εκλέγονται και θα είναι ανακλητά από τις συνελεύσεις, τις οποίες θα συγκαλούν και στις οποίες θα δίνουν λόγο. Δημοκρατικές μορφές λαϊκής συλλογικής οργάνωσης, πάλης και επιβολής της λαϊκής θέλησης. Πλήρη διαφάνεια και δυνατότητα κοινωνικού και εργατικού ελέγχου στο σχεδιασμό και την εκτέλεση κάθε δημόσιου έργου και λειτουργίας.

Για αυτό συμμετέχουμε, στηρίζουμε, αναβαθμίζουμε και συγκροτούμε νέες συλλογικότητες αγώνα σε κάθε γειτονιά. Επιτροπές κατοίκων, πρωτοβουλίες, λαϊκές συνελεύσεις, εργατικές λέσχες και κοινωνικό-πολιτικά κέντρα. Συμβάλλουμε στον μεταξύ τους συντονισμό.

Αγωνιζόμαστε για να υπάρχει σύνδεση και συντονισμός τους με το ταξικό εργατικό κίνημα. Να έχουν μαζική συμμετοχή και δημοκρατική λειτουργία. Να κατακτούν ρόλο και λόγο για τα ζητήματα της περιοχής τους και τα γενικότερα.

Κάτω από αυτό το πρίσμα, είμαστε αντίθετοι στις σημερινές συγκεντρωτικές δομές των δήμων και των περιφερειών και σε κάθε αντιδημοκρατική πλευρά της διοίκησης των τοπικών κρατών.

Όχι στην κρατική δήθεν «αλληλεγγύη» κυβέρνησης, δήμων, ΕΕ, κεφαλαίου που λειτουργεί σαν εργαλείο μοιράσματος της φτώχειας, ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων, περιορισμού του δικαιώματος κοινωνικών υπηρεσιών και διαφήμισης του κεφαλαίου και απόκρυψης των ευθυνών του για την κατάσταση μας.

Να μην επεμβαίνουν οι φορείς του τοπικού κράτους με σκοπό τον έλεγχο, την παρεμπόδιση ή την καταστολή των λαϊκών μορφών οργάνωσης, αυτοδιαχειριζόμενων εγχειρημάτων που λειτουργούν μορφές αλληλεγγύης (κοινωνικά φαρμακεία, ιατρεία, συλλογικές κουζίνες, κ.α.) στις γειτονιές.

Για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης

Για να μπορέσουν να εφαρμοστούν τα παραπάνω για να μπορέσουν να βρεθούν χρηματοδοτήσεις για μια άλλη κοινωνική πολιτική, για έργα υποδομής για τις λαϊκές ανάγκες, για να μην προχωρήσει το ξεπούλημα των δημόσιων χώρων απαιτείται **η κατάργηση του Καλλικράτη και του Οικονομικού παρατηρητήριου. Η άρνηση πληρωμής του χρέους και η διαγραφή του. Απαιτείται η σύγκρουση και η μονομερής κατάργηση των μνημονίων, του μεσοπρόθεσμου και των νόμων τους για το τοπικό κράτος και συνολικά, απαιτείται η κατάργηση των δανειακών συμβάσεων. Το διώξιμο της τρόικας και κάθε κηδεμόνα. Η εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος και των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας χωρίς αποζημίωση. Ο εργατικός και κοινωνικός έλεγχος στην παραγωγή και σε όλη την κοινωνία**

Για να μην ιδιωτικοποιηθεί το νερό και η ενέργεια, για να γίνει σχεδιασμός με βάση τις κοινωνικές ανάγκες και όχι με βάση τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για εργαζόμενους με μόνιμη και σταθερή εργασία και αξιοπρεπή αμοιβή απαιτείται η άρνηση υπακοής στις δεσμεύσεις πολιτικών και οικονομικών κατευθύνσεων που επιβάλλει η ΕΕ, η ρήξη και η **σύγκρουση με τις πολιτικές της ΕΕ στο πλαίσιο του συνολικού αγώνα για αποδέσμευση από το ευρώ και την ΕΕ.**

Για αυτό παλεύουμε για:

Τη **μονομερή καταγγελία των μνημονίων** για και την κατάργηση όλων των μνημονιακών νόμων.

Την ανατροπή της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και κάθε κυβέρνησης που εφαρμόζει τα μνημόνια και διαχειρίζεται την επίθεση του κεφαλαίου.

Την **εκδίωξη της τρόικας ΕΚΤ-ΕΕ-ΔΝΤ** και όλων των παραμηνιασμών της ΕΕ.

Τη **συνολική διαγραφή του χρέους** με άμεση στάση πληρωμών στους πιστωτές.

Την **εθνικοποίηση των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων,**

συμπεριλαμβανομένων και αυτών που κλείνουν και απολύουν, **με εργατικό - λαϊκό έλεγχο** και χωρίς αποζημίωση.

Την **έξοδο από το ευρώ και την ΕΕ**, ως αίτημα αντικαπιταλιστικού χαρακτήρα για μια νέα διεθνιστική πορεία.

Η δική μας πολιτική πρόταση απευθύνεται στο κίνημα, στον κόσμο της εργασίας και της Αριστεράς, για να τη διεκδικήσει, να αγωνιστεί γι' αυτήν, να την επιβάλλει. Είναι μια πρόταση δυναμική, στενά συνδεδεμένη όχι κυρίως με το σημερινό συσχετισμό, της σημερινής κατάστασης του κινήματος και της Αριστεράς, αλλά με τις τάσεις ριζοσπαστικής αλλαγής τους, ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος, αλλαγής του χάρτη στην Αριστερά.

Η δική μας πολιτική πρόταση πιστεύουμε ότι: μπορεί να δημιουργήσει ρήγματα στα επιθετικά συμφέροντα του κεφαλαίου, ξένου και ντόπιου, και να επιβάλει καλυτέρευση των όρων ζωής του εργαζόμενου λαού στο σήμερα. Μπορεί να δώσει χωρίς υποχωρήσεις συνολική απάντηση ενάντια στη σύγχρονη καπιταλιστική βαρβαρότητα, δίνοντας πραγματική διέξοδο στα συμφέροντα, τις σύγχρονες ανάγκες και δικαιώματα της εργατικής τάξης και όλων των εκμεταλλευόμενων και καταπιεζόμενων στρωμάτων της κοινωνίας. Μπορεί να συμβάλει ουσιαστικά στην ανατροπή της αστικής κυριαρχίας και να προβάλλει μια άλλη, κάθετα αντίθετη προς αυτή, εξουσία πλειοψηφίας, την εργατική εξουσία και δημοκρατία, σε μια πορεία προς μια χειραφετημένη και απελευθερωμένη απ' όλα τα δεσμά του καπιταλισμού κοινωνία, την κομμουνιστική. Μια πρόταση όχι μόνο αναγκαία για την επιβίωση και τη ζωή του εργαζόμενου λαού, αλλά και ρεαλιστική, όσο ποτέ μέχρι σήμερα. Σε αυτή την κατεύθυνση και στις τοπικές εκλογές είναι αναγκαίο να συγκροτηθεί και να εκφραστεί με κάθε τρόπο ένα ανεξάρτητο από τα αστικά «παιχνίδια» και επιδιώξεις, ανατρεπτικό, αντικαπιταλιστικό ρεύμα, που θα ξεχωρίζει με την αγωνιστική ανυπόταχτη και ταξική φυσιογνωμία του.

Στις περιφερειακές εκλογές στην Θεσσαλία ψηφίζουμε - στηρίζουμε

«ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ» - ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ

aristereparthessalias.blogspot.gr